

دوره ہشتم تقنینیہ

جلسہ ۹۲

صورت مشروح

مذاکرات مجلس

(بدون مذاکرات قبل از دستور)

جلسہ سہ شنبہ ۷ اپریل ۱۳۱۱ - ۲۳ صفر ۱۳۵۱

قیمت اشتراک ساپاچہ داخلہ ۱۰۰۰ روپے نک شماره ۵۰ روپے
خارجہ ۱۲۰۰ روپے

مطبعہ مجلس

شماره مسلسل - ۷۰۵

مذاکرات مجلس

صورت مشروح مجلس روز سه شنبه ۷ تیر ماه ۱۳۱۱ هـ (۲۳ صفر ۱۳۵۱)

نهرست مذاکرات

- (۱) تصویب صورت مجلس
 (۲) تصویب سه فقره مرخصی
 (۳) شور اول لایحه قرار داد تحدید ادوی معشره
 (۴) شور اول لایحه قرار داد بین المللی امداد
- (۵) شور اول لایحه قرار داد تعاون ملی
 (۶) شور اول لایحه تعیین تکلیف مستخدمین که به علت مرض غایب یا جام وظیفه نیباشند.
 (۷) موقع دستور جلسه بعد - ختم جلسه

جلسه یک ساعت و نیم قبل از ظهر برپاست آقای دادگر تشکیل کردید

صورت مجلس روز سه شنبه ۳۱ خرداد ماه را آقای مؤید احمدی (مجلس) قرائت نمودند **

[۱ - تصویب صورت مجلس]

از تاریخ ۱۴ فروردین ۱۳۱۱ تقاضای چهل روز مرخصی نموده اند که بیرون با تقاضای ایشان موافق و اینک خبر آنرا تقدیم می‌دارد:

ولیس - در صورت مجلس نظری نیست (نمایندگان - غیر) صورت مجلس تصویب شد.

[۲ - تصویب سه فقره مرخصی]

آقایان موافقین قیام فرمایند.

(اغلب قیام نمودند)

ولیس - تصویب شد.

خبر مرخصی آقای یارعلی

نمایندة محترم آقای یارعلی بواسطه کتالت تقاضای دو ماه مرخصی از تاریخ چهاردهم تیرماه نموده اند که بیرون بایگناه نمایندة محترم آقای ناصری برای رسیدگی باه ور محل

خبر مرخصی آقای ناصری

** عین مذاکرات مشروح نود و سومین جلسه از دوره هشتم تفنیه (معلق چون ۸ آذر ماه ۱۳۵۰)

دایرة تند ولیس و تحریر صورت مجلس

** اساسی غائبین جلسه قبل که ضمن صورت مجلس خوانده شده است:

غائبین یا اجازه - آقایان: آفتابیان - روحی.

غائبین بی اجازه - آقایان: تیمور نیش - میرزا حیدر مهیدیان غفلس - اورنگ - کدکشی - آقا رضا مهدوی - امیر حسین خان

فر آمدگان بی اجازه - آقایان: چابوس - نوام.

از مدت مورد تفانها موافق و اینکه خیر آرا تقدیم می‌دارد.

رئیس - آقای رهبا

رهبا - بنده راجع این قسمت با اصل موضوع مخالفی ندارم ولی یک موضوعی است که به آقایان نمایندگانش می‌خواستم توضیح بدهم خبایق بر این وقتی که مرخصی‌ها به مجلس می‌آمد کبکیون عرایض یک فرمولی گرفته بود در این کار که از نقطه نظر عمل حقیقه در جای خودش این رویه بسیار پسندیده بود و آن این بود که حتی القدر از حقوق اختصاصی که مرخصی خواسته بودند تخصیص داده میشد به‌صورت خیره حجاج نیست بنده در این قسمت زیاد عرض کنم حجاج نیست که بنده عرض کنم در این مملکت مرزهای مستند که کلاً حجاج هستند که رعایتی از آنها بشود بعقیده بنده بهترین خدمت امروز در ایران این است که هر کسی داشته باشد از مال خودش کمک بگیرد بر مرخصی‌ها (صحيح است) حقیقه يك عمل انسانی است بنده يك روز رفته در مرخصیخانه دولتی در آنجا دیدم که چه مراقبتی از مرزهای بی‌ضاعت میشود و مراقبتی که از احتیاجات بی‌ضاعت میشود فوق‌العاده عمل رضایت بود ولی باز يك عده مرزها هستند که رجوع میکنند بر مرخصی‌ها و مرخصی‌خانه‌ها برای معالجه آنها وسائل ندارند، بودجه ندارند. کبکیون عرایض و مرخصی يك فرمولی گرفته بود و آن این بود که برای هر مرخصی يك مقداری يك عشر یا بیشتر اختصاص می‌دادند به مرخصیخانه حضرت عبدالعظیم این مرخصیخانه بیست هزار تومان از پول آرایه این دولت خرجش شده است سالها داده‌اند بامید این که تمام شود و بالاخره هر کسی يك جیشی در سهم خودش کرده است و مجلس يك پول رویه گرفته بود که سهمی کند و اقدام کند که این مرخصیخانه تمام بشود که تخت خوابها حاضر شود برای معالجه و مداوای مرضی خواستم تذکر بدهم به آقای محترم کبکیون عرایض و مرخصی (بدون اینکه با اصل این خبر مخالف باشم) که چه ضرر دارد این رویه را در مرتبه معمول کنند که از مدت هر کسی که ساخته است يك مقداری

ولو ده تومان باشد باین کار تخصیص بدهند و بعقیده بنده بهترین کمک‌ها و مفیدترین عملیاتی که ما بکنیم همین است.

رئیس - آقای مالک

مالک - مدعی - عرض کنم که اصولاً اظهارات آقای رهبا صحیح است در جای خودش و بعقیده بنده مرخصی‌ها هر قدر زیاد بشود برای رفاه عامه بهتر است کبکیون عرایض هم وقتی که تصدیق گرفت يك کمک های زیادی باین کار کرد و در حدود دوازده سیزده هزار تومان آنچه که بنده خاطر دارم باین مرخصیخانه حضرت عبدالعظیم (ع) کمک کرد و معلوم می‌آید که سابقاً يك مرخصی‌خانه تمدنی تفتا می‌کردند و کبکیون عرایض هم تصدیق گرفت که کمک باین مرخصیخانه از محل آن مرخصی‌ها بکنند اخیراً در این خیرهای مرخصی که برای مرخصیخانه‌ها و مؤسسات خیریه چیزهای تخصیص داده شده است بود علت دارد اینکه یکی مرخصیخانه حضرت عبدالعظیم (ع) معلوم نیست که با چه مبلغی خانه پیدا میکند و معلوم حضرت عالی که نمانده آن محل مستند استعدا میکند که این را تحقیق بفرمایید و چون فوق‌العاده علاقه‌مند هستید این را خصوصاً عرض میکنم که طوری این مرخصیخانه را وسیع گرفته اند که با این قسم کمک مجلس ممکن نیست که این مرخصیخانه تمام شود زیرا برای حضرت عبدالعظیم (ع) يك مرخصیخانه که هست، سهمی بختخواب داشته باشد کافی است کسی که از شهر یا بنشیند برود این جا در تختخواب آید بخوابد معلوم است يك عده اهالی حضرت عبدالعظیم (ع) و اطراف آن نوازده روز هر قدر هم که مرخصی‌ها توسعه بدهند و رفتاری که خانه پیدا کرد بودجه ندارد در صورتیکه مرخصی‌ها بودجه لازم دارند بنده عقیده ام این است که سهمی بکنند اولاً باین مبلغ جزئی این مرخصیخانه خانه پیدا کند و در قسمت بودجه هم عقیده بنده این است که مخارج آن جا را هم صحبه بدهد برای اینکه يك مرخصیخانه مقیدی است و اداره صحبه در بودجه خودش مخارج این مرخصی‌ها را پیش بینی بکند يك مطلب دیگر اینکه آقایان نمایندگانش

در سال یکماه مرخصی حق دارند استفاده کنند و این یکماه مرخصی را وقتی که خودشان حاضر نباشند بکفالتی اختصاص بدهند برای یکی از مؤسسات خیریه کبکیون نمیتوانند آنها را مجبور کنند آن يك نظر می‌بود که ما در کبکیون می‌گفتیم برای مرخصی‌های تمدنی و غیراً چنانچه در این خیر هم ذکر شده در ماه مرخصی خواسته اند و ما باینکه ماه بیشتر موافقت نکرده ایم زیرا تصدیق قسمی کبکیون این شده است که بیشتر از يك ماه در سال با آقایان نمایندگان مرخصی ندهند و هر کسی که از یکماه بیشتر خواست حقوق مرخصی‌ها بفرقه مجلس شطب میشود این بود که آقایان موافقت نکردند و الا در اصل نظر آقای رهبا بنده هم موافقم.

رئیس - آقایانکه با مرخصی آقای پار علی موافقت دارند قیام فرمایند.

(اکثر بر خاستند)

رئیس - تصویب شد. خیر مرخصی آقای خواجوری: نماینده محترم آقای خواجوری برای رسیدگی با دور عملی تاریخ ۱۲ به ماه ۱۳۲۱ تقاضای يك ماه مرخصی نموده‌اند کبکیون با تفانهای ایشان موافق و اینکه خیر آرا تقدیم می‌دارد.

رئیس - آقای افسر.

افسر - تعیبات خصوصی که کم دارد قانون میشود و کمی قانون را می‌گیریم بنده لازم است تذکر بدهم و عرض کنم ما هنوز نظامنامه نمی‌تواند ایم که يك نماینده در سال يك ماه مرخصی بیشتر حق ندارد بگیرد. مطابق نظامنامه کبکیون مرخصی است که اگر عذر يك نماینده را موجب است و مسوع بود یکماه، چهل روز، دو ماه، سه ماه هر چه دیش می‌خواهد نباید مرخصی بدهد و الا اگر عذرش مسوع نیست ده روز هم نباید بدهد و يك روز هم نباید بدهد و این نظامنامه بیست و دو سال است در جریان است از ۱۳۲۷ در جریان است الان بیست و چهار سال است (کلامی - بسیار خوب نظامنامه است)

و مدانی که پیشنهاد رسمی نشده است برای تغییر نظامنامه و مجلس رأی نداده افکار شخصی و کبکیون هیچ قبیل اتباع ما را نیست کبکیون البته میل خودشان است و می‌خواهند يك تصدیقی بگیرند ماضی ندارد که اگر يك کسی ناخوش است دارد می‌باید يك ماه مرخصی بدهند اگر يك کسی میخواهد بنا باینکه شخصی خودش که میخواهد از این مورد مرخصی کند يك ماه مرخصی بدهد. میخواهد کار دیگری را انجام بدهد يك ماه این میل کبکیون است باشد ولی ما فعلاً همچو قانونی نماندیم امیر و تا وقتی که تغییری در ماده نظامنامه داده نشده است این تعیبات الزام آور نیست ولی حلالی که در مورد طوری میشود که تصدیق دارد جای قانون را می‌گیرد ممکن است يك ماده پیشنهاد بشود که هیچ مرخصی کسی ندهند ممکن است رأی داده شود ولی تا وقتی که این تصدیق در مجلس قسمی نشده است جزء اصول و مواد نظامنامه نمیشود قبول کرد و کم چون این اصل داشت مثل يك اصل تثبیت شده در مجلس قبول نمیشود عرض کرده‌ام والا مخالفتی با آقایان ندارم.

رئیس - برای جلب توجه آقای افسر عرض میکنم که کبکیون نمیتواند اعمال نظر درود یا قبول مرخصی‌ها کند (افسر - البته میتوانم) وقتی که بطور اتم و بطور کلی این اختیار را دارد این اختیار خودش را ببقایه‌ها و شکایات مختلف اعمال میکند يك ماه میخواهد بدهد يك ماه میدهد يك وقت میتواند وضعیت مجلس را مراقبت بکند که مجلس بظلمت نماند کسای میتواند بیشتر بدهد بنابر این کبکیون بر خلاف تکلیفش عمل نکرده و میتواند این جور اصول را موقتاً اتخاذ کند. آقای دبیبا.

طباطبائی دبیبا - فرمایشی که آقای افسر فرمودند صحیح بود البته نظامنامه تا تغییری نکرده که بقوت خودش باقی است هر زمانیکه هر چه دلخواهش است میتواند اجازه بگیرد و کبکیون هم مختار است اجازه بدهد یا ندهد یا لاآخره خیرش تقدیم مجلس می‌شود ولی بالاخره بنده عقیده ام این است که نظامنامه باید تغییر داد و این يك اصل کلی نیست که کبکیون در روی آن

اصل کلی رای بدهد و هیچ متضی نیست که چندی ما ششماه ، هفتماه اجازه بگیرند و بعضی ما یک ماه هم بگیرند و یک نیمی هموردی بشود عقیده پنده این است که چنانکه با آقایان هم مذاکره شده و نظر آقایان هم چاپ شده است که برای یک دوره تقاضای دو ماهه باشد باهر قدر کند (ولی دو ماه مزات است که مرهناستنددر یک دوره تقفیه دو ماه اجازه دارد مرخصی با استفاده از حقوق داشته باشد و الا زیادیش کیسیون هم در تکلیف خودش غایب میسر است.

ولیس - آقایانیکه با مرخصی آقای خواجهی موافقت دارند قیام فرمایند (عده زیادی برخاستند) **صوبیستد**
[۳ - شور اول لایحه قرارداد تجدید ادویه مخدره]
ولیس - خیر کیسیون امور خارجه راجع بتجدید ادویه مخدره مطرح است. فراتر میپوشد:

خبر کیسیون:
 کیسیون امور خارجه لایحه ۵۶۴ دولت منضم قرارداد تجدید ادویه مخدره منقددر ژنو را با حضور آقای وزیر امور خارجه مورد شور و مطالعه قرار داده و در نتیجه با ماده واحده پیشنهادی دولت موافقت حاصل و اینلک خبر آن را برای تصویب مجلس شورای ملی تقدیم میبارد. ماده واحده - مجلس شورای ملی قرارداد تجدید ادویه مخدره را با موافقت دولت منضم بر ۳۴ ماده بنعیمه پروتکل امضاء وسند اختتامیه که در تاریخ ۱۳ ژوئیه ۱۹۲۱ مطابق با ۲۱ تیرماه ۱۳۱۰ شمسی در ژنو امضاء رسیده است تصویب و بدولت اجازه میدهد استاد صحه شده آژرا بدارالانشاء جامعه ملل تسلیم نماید.

ولیس - شور اول لایحه قرارداد تجدید ادویه مخدره منقددر ژنو را با حضور آقای وزیر امور خارجه مورد شور و مطالعه قرار داده و در نتیجه با ماده واحده پیشنهادی دولت موافقت حاصل و اینلک خبر آن را برای تصویب مجلس شورای ملی تقدیم میبارد. ماده واحده - مجلس شورای ملی قرارداد تجدید ادویه مخدره را با موافقت دولت منضم بر ۳۴ ماده بنعیمه پروتکل امضاء وسند اختتامیه که در تاریخ ۱۳ ژوئیه ۱۹۲۱ مطابق با ۲۱ تیرماه ۱۳۱۰ شمسی در ژنو امضاء رسیده است تصویب و بدولت اجازه میدهد لسخه نسخه شده آژرا بدارالانشاء جامعه ملل تسلیم نماید.

[۴ - شور اول لایحه قرارداد بین المللی امداد]
ولیس - خیر کیسیون امور خارجه راجع بقرار داد بین الملل امداد

خبر کیسیون
 کیسیون امور خارجه لایحه نمره ۵۱۱ دولت منضم

برقاراد بین المللی امداد را با حضور آقای وزیر امور خارجه مورد شور و مطالعه فراراده و با ماده واحده پیشنهادی دولت موافقت و اینلک خبر آژرا برای تصویب مجلس شورای ملی تقدیم میبارد.

ماده واحده - مجلس شورای ملی الحاقی قضای ایران را برقاراد بین المللی امداد منتمل بر بست و یک ماهه همچنین به استاسامه اتحاد بین المللی امداد منتمل بر نوزده ماده که در تاریخ دوازدهم ژوئیه ۱۹۲۲ میلادی مطابق با بیستم سرطان ۱۳۰۶ شمسی در ژنو امضاء رسیده تصویب و بدولت اجازه میدهد استاد صدق آقا را بدارالانشاء جامعه ملل تسلیم نماید.

ولیس - ماده واحده مطرح است. اعتراضی نیست؟ (گفت شد - خیر) مواظبن بیاورید در شور دوم قیام فرمایند (عده زیادی قیام نمودند) تصویب شد.

[۵ - شور اول لایحه قرارداد تعاون مالی]

ولیس - خیر کیسیون امور خارجه مربوط بقرارد تعاون مالی مطرح است.

خبر کیسیون:
 کیسیون امور خارجه لایحه نمره ۵۳۰ دولت منضم قرارداد تعاون مالی منقددر ژنو با حضور آقای وزیر امور خارجه مورد شور و مطالعه فراراده و در نتیجه با ماده واحده پیشنهادی دولت موافقت و اینلک خبر آن را برای تصویب مجلس شورای ملی تقدیم میبارد. ماده واحده - مجلس شورای ملی قرارداد تعاون مالی منتمل بر ۳۶ ماده را که در تاریخ دوم اکتبر ۱۹۲۰ میلادی مطابق با دهم مهرماه ۱۳۰۹ شمسی در ژنو امضاء رسیده است تصویب و بدولت اجازه میدهد لسخه نسخه شده آژرا بدارالانشاء جامعه ملل تسلیم نماید.

ولیس - ماده واحده مطرح است. اعتراضی نمیباشد مواظبن بیاورید در شور دوم قیام فرمایند (اغلب برخاستند) تصویب شد.

[۶ - شور اول لایحه تعیین تکلیف مستخدمین کیسیون که بعلت مرض قادر بانجام وظیفه امیباشند]

ولیس - خیر کیسیون داخله راجع بتبیین تکلیف

است که ملکتنی نیست و بلدی هم نیست باوجود این آن مستخدمین ممکن است که از خزانه دولت حقوق بگیرند. بنده عقیده ام این است که یک مؤسسه ای در خزانه دولت حقوق بگیرند هم میشود این لایحه بنده است. بنده این عقیده بنده است و بعد هم اگر واقعاً دولت میخواهد ارفاق کند عقیده بنده این است که در تمام مدت مرض باید مزد بدهد نه اینکه یکماه بدهد. این جا تخصیص شده به یک ماه بنده عقیده ام این است که تمام مدت مرض را قرار دهنده و شامل شود.

وزیر مالیه - آری بنده... بود که حالا وقت استبدعی... می شد اصلاً یک روز هم حقوق نیگرفت برای بهبودی حال مستخدمین ما خواستیم یک قانونی بیاوریم. و این انتظار را داشته ام که گشته شود عوض بست روز پنج ماه دولت حقوق بدهد و اگر دمیزول است و سرش هم درد کند باز بدهد بنده حالا سریع عرض میکنم بدو مختصر و اجمال. این کار همین اندازه که ممکن است نوازی درش داشته باشد خطرانی هم دارد همینطور که یک دفعه دیگر هم این جا بحث شده بنده می خواهم تکرار کنم گفتند کسی که در راه انجام وظیفه مقتول شود اگر خاطر آقایان باشد ما خواستیم سریعاً بوسیله کمی بانی این حق بسوزد یا کمی آب ریخته مثل ما بوسین اطفال یا آتش که توبلی می کند بنده... میگوید... گفتند چرا این همه طول و تفصیل برای این که می خواهم هیچ نوع سوء تفسیری نباشد در کار و نمیخواهم به آنها دیگر بدهیم وقتی یک چیزی سر بسته شد همه جور تامل سوء تفسیر است. ما باید دو وقت یکبار یکی این که آن کسی که حقیقتاً مریض است می حقوق نماند و این داد را هم سد کنیم که کسی که حقیقتاً مریض نیست حقوق بگیرد.

آقایان باید مراقب این باشند که این حق از کسی که مریض است توفت نشود و از آنطرف هم باید مراقب ما و وسایل مالی ملک باشد که کسی که مریض نیست می گوید مریض و توی خانه مانده پول خزانه دولت توی کمی برضش زرد. حالا جهت جامع این از حالا یک ماه دیگر هم اگر بحث و دقت کنیم چاره نداریم جز این که یک عبارات سریحی به مشهور همین عبارت

مستخدمین کیسیون که بعلت مرض قادر بانجام وظیفه نیستند: **قرائت میپوشد:**
خبر کیسیون:
 لایحه نمره ۹۱۲۳ دولت راجع به تبیین تکلیف مستخدمین کیسیون که بعلت مرض قادر بانجام وظیفه نمیباشند با حضور آقای وزیر مالیه در کمیسیون داخله مطرح و مورد شور واقع شده و با مختصر اصلاحی تصویب گردید اینک خبر آژرا تقدیم میبارد.

ماده ۱ - درین لایحه مستخدمین رسمی و کترانی و سربانی و درین ترتیب ملکتنی و بلدی بابت مرضی که قدرت انجام خدمت را از مستخدم سلب نماید و از حضور در سرخدمت باز بماند می تواند حقوق ایام مرض را دریافت کند بدون اینکه این مدت بابت مرضی محسوب شود مربوط باجک این غیبت ارسبی روز در سال وارسه ماید. پنجمل تاخیر نماید.

ماده ۲ - جزئیات و ترتیبات مقررات ماده اول به وجوب طاقنامه وزارتنی تعیین خواهد شد.

ولیس - مذاکره در کلیات است. آقای دیبا.

طباطبائی دیبا - این ماده لایحه حقیقتاً برای ارفاق مستخدمین است ولی با این ترتیبی که نوشته شده است بنده عقیده ام این است که چندان ارفاقی نیست برای مستخدمین برای این که نوشته شده است مرضی باشد که قدرت انجام خدمت را از مستخدم سلب کند ولی یک امرانی هست که ممکن است یک مرتبه یک کسی مریض باشد و فعلاً حاضر برای انجام خدمت هست ولی آن خدمت برای آن شخص منفر است یعنی بر حسب تشخیص طیب برای آیه او منفر است که برود کار که این عبارت ماده اگر با این ترتیب نوشته شود با وجود غدنن طیب آن مستخدم محروم می شود و این یک اشکالی است که بنده عقیده ام این است که باید اصلاح کرد که تمام مراتب را شامل بشود نیک مریض که بکلی سلب قدرت را از مستخدم کند یکی دیگر هم این جا نوشته است که درون رده ملکتنی و بلدی ولی یک مؤسسه ای است که مربوط به ملک و بلدی نیست و مرتباً از خزانه دولت حقوق میگیرد مثل بانک ملی یا مرضخانها اینها یک مؤسسه ای

ماده واحده مطرح است. اعتراضی نمیباشد مواظبن بیاورید در شور دوم قیام فرمایند (اغلب برخاستند) تصویب شد.

نویسیم که از هزار مورد شاید به آن شخصی که حقیقاً
 مرضی است داده نشود و باید از این یکی اغماض کرد تا
 این که محدود شود و نهایتاً که اکثریت تالیف انجمن تکلیف
 می دهد و محدود بشود به آنهایی که حقیقاً مرضی هستند
 و الا اگر فدری شل کرده بد عبارت را یکسال ممکن
 است یک کسی بوزارت داخله مثلاً نرود برای این که
 ددی دارد پایش می خارد من از کجا بدانی. اطباء مالک
 ما هم خیلی اشخاصی خوب هستن و خیلی مهربان هستن
 و وقتی که یک کسی از ما می کند می زند یک
 چیزش است. بنده نمیکوم چیزی نیست ولی از سد تا
 این چور آدم بگوش واقفاً مرضی است و از کارش
 وایماند. والا هر کدام از ماها یا عصبانی هستن یا
 مدهمان خوب کار نمیکند. بنده هم دارم ولی اینها
 مانع نمی شود که ما کار کنیم یک کسی که هیچ نماینده
 پاداره و سر خدمتش حاضر نمی شود و از خزانه مالک
 پول میکبرد قول او نباید تنها کافی باشد. این است که
 اولو بند از خیلی گفتارک نوشتن مرضی بشتری. فکر ما
 این بود که چه میدانستیم که غیر بشتری هم ممکن است
 تواند کار کند مثلاً دستش شکست باشد. این دو سنا
 و راه کتیب نگیرند. ولی آقایان در کمیسیون دقت کافی
 کردند بنده هم قبول کردم بمرضی که سابق قدرت کار
 کردن از او بود و سابق قدرت انجام وظیفه از او بشود
 داده شود. اما حالا از این چیزها بوزارت و عبارت های
 نویسیم خوب نیست. بنده تصدیق دارم اما ممکن است این
 عبارتی که ما نوشته ایم در سال دو قر را که حقیقاً قاعد
 انجام وظیفه نیست داخل این عبارت نشود و بی حقوق
 بماند ولی کار دیگری نمی توانیم بکنیم و اگر بخوایم
 عبارت را طوری بنویسیم که این دو فقر هم داخل شوند
 آتوقت پنجاه نفر دیگر هم که مستحق نیستند داخل بشوند.
 پس یک عبارت جامعی که بقدری دقیق باشد که مرضی
 آقایان جامع افراد و مانع اغیار باشد کسان یکم خدا
 خلق نکرده و در این موارد باید طوری بنویسیم که مانع
 خزانه مالک هم رعایت نشود. این است که عرض میکنم اگر
 بخوایم در این قبیل موارد خیلی شل کنیم اصل موضوع
 از میان برود آتوقت بنده مجبور می شوم که لایحه را
 نیاورم و همین وضع حالبه می شود که کسی که مرضی

بشتری است محروم میماند. اما باید مؤسات. ما نوشتیم
 مأمور دولت آقایان در کمیسیون فرمودند استخفاف لنگری
 و مجلس شورای ملی و استخدام بلدی را هم داخل
 کردند اگر چه مستخدمین بلدی از خزانه مالک دولت
 نمی گیرند مذاک برای این که در بعضی امور فزاین
 استخدامی اشتراک دارند ما قبول کردیم. ولی از این حد
 نمی توانیم تجاوز کنیم. فرمودند مستخدمین بانک ملی
 مستخدمین بانک از خزانه دولت حقوق نمیکیرند و یک
 شاهی از خزانه مالک به آنها داده نمی شود. این ما اعتنا
 یک بانکی هستن واز بانک حقوق نمیکیرند. حالا آن
 بانک صاحب سرماهای یعنی اکسپوزر آن دولت است
 دخلی به مطالب ندارد. اگر کسی در مریضخانه باشد اگر
 مریضخانه دولتی است که شامل این می شود و اگر دولتی
 نیست و غیر دولتی است و بنسوا هم اینها راه شامل
 کنیم آتوقت تمام مؤسات تجاری و کبابیان و غیره ما
 هم باید بنویسیم آتوقت یک قانون کلی و مالکیتی می شود
 که مثلاً هر شاکردی که در دکانتس مرضی شد او راه
 شامل شود البته این خیلی خوب است ولی موقع دارد ما
 الا آن در مدد این کار نیست. ما در این قانون منحصر
 کرده ایم باشخاصی که از خزانه مالک منحصراً
 میکیرند. بلدی راه داخل کردیم باینکه از خزانه مالک
 حقوق نمیکیرند چون در بعضی بزیایت شرکت دارند با
 مستخدمین کشوری آنها راه داخل کردیم و باین اندازه
 وسعت دادیم ولی از آقایان نمی دارم همین حال باقی
 بگذارند. بازنده روز راه ما در کمیسیون نیست روز
 کردیم. دوام راه سماء کردیم برای مستخدمین بعضی
 که بعضی اوقات واقفاً ناخوش می شوند و جزو مرضی
 حساب میکنند. اگر مرضی نباشد اصلاً حقوق گیرش
 نمی آید. بگذارید این بگذرد اینها روزی راحت شوند.
 رئیس - آقای رفهنا
 رفهنا - بنده در قسمت اظهارات آقای وزیر مالیه یک
 قسمتنی را توجه شدم و آن قسمت این بود که فرموده
 اصل خبر با خبری که کمیسیون داده یک اختلاف پنج
 دروزه پیدا کرده چنی دولت پیشنهاد کرده بازنده روزی
 مستخدم جزء ایام مرخصیت محسوب شود. کمیسیون

بسی روز گذشته در صورتی که با ظهور نیست و بروز کرده اند
 پس خود را بنده میخوانم و نماند بنده باین خبر هم اعتراض
 دارم (بانه اول - هر یک از مستخدمین رسمی و کانترا و
 سربانی و دودن رتبه مالکیتی بابت مرضی که قدرت انجام
 خدمت را از مستخدم سلب نماید و از حضور در خدمت
 باز بنماند می تواند حقوق ایام مرضی را دریافت کند بدون
 اینکه این خدمت بابت مرضی محسوب شود منروط با این
 این غیبت از سی روز دراصل کمیسیون سی روز تسویب
 کرده (واژه ساء در پنج سال تجاوز نماید) (استحشام زاده
 بخیره - اشتباه در طبع شده است باید بسوزی باشد)
 در صورت بنده با سی روز هم مخالف. برای چه مخالفم؟
 برای اینکه اولاً این لایحه برهه چه آمده است یعنی
 برعایت و ملاطفت کدام طبقه آمده است. مستخدمین مالکیتی
 چند طبقه هستند مستخدمین رسمی و کانترا و غیره ما
 مستخدمین کانترا داریم که حقوق زیاد میکیرند و
 مستخدمین رسمی هم داریم که حقوق زیاد می گیرند بعد
 می آید سر مستخدمین سربانی و دودن رتبه. اینها را هم
 بدانیم چقدر حقوق می گیرند آیا برای رعایت درجه
 اول با درجه دوم این لایحه آمده است بباری رعایت
 مجموع اینها؟ اگر برای مجموع اینها است که باید
 تصدیق کردیم که این دو طبقه با هم فرق دارند این را بنده
 انکار نکردم. مستخدمین سربانی مستخدمی که سی تومان
 یا سی و یک تومان حقوق میکیرند با زندگانی گران امروز
 اینی خوشی نیست فرق دارد زندگانی این مستخدم با
 کسیکه - سیصد تومان یا چهار صد تومان حقوق میکیرد
 در حال پائینی رعایت این نکات دارد که ما نمی توانیم
 بگویم که یک مستخدم جزء اگر حبه گرفت زندگانش
 با آن مستخدمی که چهار صد تومان حقوق میکیرد فرق
 ندارد. اولی بازنده روز شزر میکند دومی هم بازنده روز
 اولی آب فیلتر و آب جوشیده می تواند بخورد دومی
 نمی تواند بخورد. مرض در زندگانی دومی مدتی
 طولانی تر است در صورتیکه در زندگانی اولی طولانی
 نیست (صحیح است) وسایل زندگانی برای اولی فراهم تر
 و بیشتر است بالاخره طرز زندگی و مالهجه و برسانی
 و نگاهداری همه اینها در طرز زندگانی این طبقات
 فرقی میکند. پس ما نمی توانیم وقتی که یک قانونی وضع

کنند بقیه حاجب دارم مستخدمی که سالها خدمت کرده است و خوشتر را رسانده است یک مراب عالی و ملاز در سایه خدمت مستخدم رتبه هفت شده است این را اگر آمد مریض شد چرا باید بگویم که مستخدم رتبه هفت که ماهی دویست و دوازده تومان حقوق بگیرد نباید آن استغناؤ که مستخدم جزء از حقوق اقام مرخصینماید نماید و چون مستخدم دون اشل زندگانش بد است این نوع مستخدمین از حقوق خودشان محروم بمانند این یک امری است که البته از قضا نظر فلسفه خیلی خوب و مطابق نظر می آید ولی از قضا نظر عمل صحیح نیست تمام طبقات تمام زندگانیان مختلف است و هیچ قوه و اندرستی نمی تواند زندگانی طبقات مختلف را یکسان کند این اختلافات البته همیشه در زندگانی بشر هست در همین طبقه مستخدمین هم هست آنوقت از حیث درجه ایافت که مستخدمین دارند و از حیث انقباض و تفرقه که دارند اینها درجاستان فرق میکند و هر حق را که ما از قضا نظر استخدا دولت می براری مستخدمین دولت اصل یا سرزایی قائل شده ایم اینها حقاً و اصافاً هم برای مستخدمین رتبه ۵ - ۶ - ۷ و ۸ - ۹ و سایر مستخدمین قائل شویم برای اینکه آنها از روی ایافت و استخدا صاحب این درجه شده اند و هیچ دلیلی و منطقی نیست که ما آنها را محروم کنیم و بگوئیم که چون باید نام مستخدمین پایین هم را می کشیم آنها را از این حقوق محروم نماییم. اینکه فرمودند اگر مستخدم سرزایی چهل و پنج روز مبتلا به حصبه شد مطابق این لایحه فقط بیست روز باید با اجازه بدهیم که استغناؤ کند از ایام مرخصی و بقیه ایامش را چه کنیم اولاً لازم است عرض کنم منظور که آقای وزیر ممالیه فرمودند اگر تا بعد از مستخدمی مبتلی به مرض میشد که قدرت دستنوازی و مسلب میکرد جز این که بعنوان مرخصی یک مساعدتی یا بگیردند و حقوقی باو میدادند و باید و حالا این قسم را دولت از قضا نظر مساعدت و ارفاقی با مستخدمین برداشته است و این لایحه را بمجلس آورده است که یک مساعدتی در حدود توانایی خزانه دولت با

ملوک که بد گذشته بنگ چنین لایحه نداشتیم برای مستخدمین بد آنیم که اگر چنانچه ضرورت ایجاد کرد و بد عمل بودیم که این مقدار کم است با احتیاج بیشتری هست آن وقت بازم دست دولت باز است هیچ مانعی ندارد بنگ لایحه وارد مجلس شورای ملی هم با رعایت حال مستخدم و تجربیاتی که دولت پیدا کرده است البته تصویب خواهد کرد اصلاحاتی را که لازم است و عیناً بقیده بدمه و نظر کسبوسن این لایحه بنگ حد معتدل و منطقی است که هم از نظر ارفاقی با طبقه مستخدم وهم از نظر رعایت خزانه دولت تغلیظ بشود.

ولیس - آقای مؤید احمدی .
میرزا احمدی - چه منظور که آقای وزیر ماله فرمودند سابقاً قانونی برای این مسئله نبود و هرگاه مستخدمی مریض می شد بمعلوم دولت تکلیف چیست رعایتی که از او بگیرند این بود که بابت مرخصی مبالغه انش محسوب میدانند و البته این تریب خوبی نبود و بی انصافی بود با عدالت مخالفت داشت از این قضا نظر دولت این لایحه را آورده است بمجلس برای دفع آن بی انصافی حالا این دلیل نند که آقای وزیر ماله و آقای معین فرمایند سابق چه میکردند خوب آقا سابق با شتر سوارت میکردند حالا هم اوتومبیل را ول کنیم سوار شتر بشویم؟ اینکه منطقی ندارد اینجا چه چیز ایجاد کرد که دولت این لایحه را بمجلس وارد همین که عرض کردم مستخدمی است که مریض می شود بنگامه دولت روز مستخدمی است که کار از او ساخته می شود چهل چون کار از حس کرد این لایحه را آورده اند این بدت یک کسکی یا بنگه واز این نظر اولاً بدم بهم خودم که بکفر مستخدم هستم اشکر میکنم از دولت که این فکر را کرده ولی حالاً که آمده باید طوری نوشت که منظور تولید بنگه و اما اینکه میرمالیه حالا این را اجرا میکنم اگر منظوری تولید شد باید بنگ لایحه دیگری می آوریم چرا؟ حالا اگر ممکن است ما منظور این را بچشم و مبین حالاً پیشنهاد کنیم و بعداً اگر کم تر از این است که یک مجلس دیگر بنگ کسبوسن

دیگر و یک جلسه دیگر در این موضوع مذاکره کنیم. عرض کنم دو اشکل در این لایحه هست و بدمه از دو جهت مخالف یکی اشکالی که آقای رهبر فرمودند جواب آقای معین قانع کننده نبود ملاحظه فرمائید مستخدم سرزایی مستخدم تحت اشل در مرض ضرورت بیشتر از مستخدم پشت بیزی است باطل است آن تری ولای آن نیست بچاره در راهرو نشسته و او در اطراف گرم پای بخاری و آنکه در راهرو نشسته بیشتر سرما می خورد و نایب آن شخصی که رتبه هفت یا رتبه نه دارد اگر بنگامه مریض بیشتر طول کشید از جیش دارد بخورد این بدبختی است دولت مستخدمی که چه بدمه تومان حقوق بگیرد در ولایات هست تومان (طهرانی - چهار تومان) چهار تومان حقوقش است این بچاره مریض دو ماه طول کشد آدوالت که مبالغه را بعضی بدهند بعد از کرسکی ببرد البته این عادلانه نیست. دولت حقیقاً از نظر عدالت این لایحه را آورده خوب است بنگ فرقی بنگلاد و بین مستخدم تحت اشل و سرزایی و مستخدم رسی این بنگ علت مخالفت بدمه علت دوم بدمه دو لایحه سی و دوی خوامیم (معین - استیاض شده است روزی است) بدمه پاسی روزی مخالف بودم حالا شده است بنگ روزی مخالفت خواهم بدمه شدمتر خواهد بود بنگ اینکه مریض طول کشید مرض حصبه داشت چهل روز شد آقای احتیاج زاده فرمودند از بابت سه ماه حساب می شود خوب اگر سال بد هم دو مرتبه مریض شد یک مرض دیگر گرفت آن وقت می فرماید تو دوسال اول استغناؤ کردی از بابت مرضی اسال دیگر نمی شود پس این فایده بجال او ندارد اسال مریض شد دوباره شما فرمودید که استغناؤ بنگد بد آمد و دوسال گذشت باز مریض شد دومرتبه دوباره طول کشید آن وقت منطقی ندارد بنگ می حقوق بستاند عرض کنم تصدیقات طبی که اطلاع دارم گاهی می آورند آت ها را بدمه تصدیق دارد اما نه و اولاً بنگ کسی که مریض است و همینطور که در این عبارت نوشته شد. که خوبی و ارفاقی تر از عبارات اول است چون بقوی یک عبارتی است که همه کس

یکون بود در رختخواب بفریاد ولی وقتیکه يك كسي سلب قدرت کار کردن از او شده است و يك ماه چهل روز مریض طول کشیده باید حقوقش را بدهند و مالهه شود بیاید سرکار . این است که بنده عقیده‌ام این بود که در لایحه اصلاحیه وزارت مالیه مثلا البته از مال مستخدمین خوش مطلع است اداره تنقیح مطلع است سایر وزارتخانهها بهطور اختیار دست وزارتخانهها باشد وفق که دید مریض است و بدرد نمیخورد هوش بدهد ولی محمود مکرران مدتی خود وزارتخانهها چهار اشکال بخوانند .

وزیر مالیه - درباره اینکه مستخدمین طبقات پایین ارفاق بیشتری رعایت بیشتری بشود بنده از صمیم قلب همراهم برای این قسمت بالخصوص عرض میکنم بطور کلی هرواح ارفاق مالی بشود مستحق هستند ولی این را هم در نظر باید گرفت که اینها یکی و دیگری حقوق کم میکنند اما از در محاکمات در کارهای دیگر کم طبقات پایین حقوقشان کم است و خیلی بد گذران میکنند اگر اساس حقوق قایل است و کم است باید زیاد کرد ولی این را بنده همیشه طرفدار بودم که آدم بنور کرمی سه تومان حقوق بدهد يك خروار برنج هم در روغن و پنجاه من گندم بدهد خوب است این وقت هارا سرش نگذارد پانزده تومان بیست تومان حقوق باو بدهد و هیچ چیز هم ندهد من میگویم من ندهد اینطور اصوات زمستانی زمستانی و اینها قانده ندارد اگر حقوقش کمتر از حد اول است که انسان باار میخواند زندگی کند باید بیشترش کند و باید البته مقتصد زندگی این چیزها تغییر یابد ولی این چیزها بدبختانه اینطور که مفرها باید بیشتر نظرتان طبقه پایین است و طبقه پایین ما خیلی کم مینالیم همیشه نسیه کمتر هستند که اینها غایب باشند ما آنوقت بیاییم که غیر بستری هم باشد باز میآید سرکارش ولی آن مستخدمین طبقه بالا اگر عیبانی هم بشود مفرها

چند روزی استراحت کند این حکم کلی نیست ولی غلبه اینطور اتفاق می افتد این است که بر ایشان همین اندازه که در سال بنظر آمده اینها خودشان حالا پانزده روز هم مریضی دارند در واقع چهل و پنج روز در سال اگر ناخوشی هم باشند پانزده روز بیست روز هم ناخوشی ثبت شود رعایت بشود و در این باب بنده گمان میکنم که کافی است ولی يك چیزی در آخر فرمودید (مؤید احمدی ... راجع به اختیار) این را خواهش میکنم اختیار دست ما ندهید ما خودمان قوانین می آوریم که اختیار از دست ما دورین دولت خارج شود شما بيك حاکمی بيك ما دوری بيك وزیري اعجاب دارید اما در رأفت و ارفاق در درجه عمل و سخت گیری بی اعتماد ندارید بهطور کدماش تاچه اندازه در مراقبت خزانه سخت گرفتار است و کدماش تاچه اندازه اهل غیر و اهل رحمت و اهل رأفت است و این را هم که ما اینجا می نویسیم البته بهر حال وزارت مالیه که می نویسیم بنده اگر هیچ چیز نمی نویسیم بنویسیم که وزارت مالیه ثبت شود به بنده در بیانات فرموده ولی وقتی نوشته میشود معتقد که نتوانست نباید با ادوی مریض کرد ممکن است یکی از اعضا ادارات دولتی هم در مرکز در ولایات محتاج مریضی شود در ولایات که از مرکز اجازه نمیگیرند آن شخصی که ادوی مریض میکند چه باید بکند این است که بنده عقیده دارم در این خصوص هر قدر بتواند سختگیری کند که مرتب است شود همین شود که واقعا مریض است و مدتی هم محدود شود و از آنطرف البته ما پانزده روز نوشته بودیم آقایان بیست روز کردند در کمیسیون ما قبول داریم اگر پیشنهاد مالی در يك ماده هائسی باشد که ما بتوانیم مطالعه کنیم و باور اول است کمیسیون قانع شود بيك کاری میتوانیم بکنیم ولی در مراحل باید عرض کنم ما در آن واحد باید دو چیز را در نظر بگیریم هم حقوق مستخدم در موقع مریض رعایت شود وهم مراقبت خزانه محاکمات را بکنیم .

جمعی از نمایندگان - کافی است .
ولیس - آقای دکتر مالك زاده
دکتر مالك زاده - بنده فقط اینجا خواستم تذکری بدهم به آقای وزیر مالیه که در کمیسیون این را مورد بحث قرار دادند چون در اینجا در لایحه بیست روز همین کرد است برای مریض و آنهم تقریبا قبل شده است مریض که تقریبا بستری کند بنده خواستم تذکری بدهم که صرف نظر از بيك امرامش خیلی کوچک است که اصلا در کتاب طب نوشته اند ما بيك کتابهای خیلی کوچکی عموما اگر احصایا طول امرامش را مورد دقت قرار دهیم شاید هفتاد درصد طول و دوره مریض از بيك ماه و چهل روز تجاوز میکند این است که اگر موافقت نفرمایند همینطور

از این سهوی که شده است در این ماده ما از این سهو عمدی هر چه بوده است استفاده کنیم ایشان هم موافقت نفرمایند و بیست روز را سی روز کنیم . موضوع دوم چون در اینجا مذاکره شده است بنده تصدیق میکنم که آقای وزیر مالیه با گرفتاری که دارند همیشه بيك مسأله را که جنبه اجتهادی و منافع عمومی دانسته است آورده اند به مجلس و گذرانده اند و موضوع اینجا مذاکره شد که عقیده بنده قابل توجه است بيك اینکه خودشان فرمودند که اطباء خودشان رعایت میکنند بنده امیدوارم بيك روزی بيك لایحه در اینجا تقدیم بشود که حقیقه طبیبانی که برخلاف حق و برخلاف اصول علمی و وجدانان تصدیق میکنند مورد تعقیب و مجازات شود یعنی حقیقه لازم است و از چیزهایی است که در عمل و در زندگی عمومی خیلی کم اهمیت را دارد و مخصوصا بنده آمده است و همین که این موضوع مورد توجه دولت واقع شود و دوم اینکه امید وارم بيك روزی هم این لایحه که محدود به مستخدمین دولت شده است بيك قدری عمودیت پیدا کند و عموم طبقات مزدور و حقوق بگیر شامل بيك لایحه از این قبیل بشوند که وقتی مریض میشوند و بستری هستند بيك آنها بیچاره و مستأهل نباشند و نفوذ و آنها بتوانند بيك حقوق روزانه از طرف رؤسای کارخانه و استادان آنها داده شود .

جمعی از نمایندگان - هذا کرات کافی است
ولیس - آقایان که موافقت دارند یا ورود در شور مواد قیام فرمایند
 (۱ کتایم نبودند)
ولیس - تصویب شد . ماده اول فرات می رود
 ماده ۱ - هر يك از مستخدمین رسمی و کتزان و سرپاهای و دون رتبه عسکری و بدلی بهات مریضی که قدرت انجام خدمت را از مستخدم سلب نماید و از حدود در سر خدمت باز بماند میتواند حقوق ایام مریض را دریافت کند بدون اینکه این مدت بابت مریضی محسوب

شود مشروط بآنکه این غیبت از سی روز در سال و از سه ماه در پنجسال مجازو نباشد.

رئیس - آقای اعتبار

اعتبار - بنده در اینجا اشکالی که داشتم بکفایت و آقای مقبر توضیح فرمودند بهتر ایستن برای اینکه در ماه سه ماه تقاضای نفوذ آقای وزیر مالیه این قسمت را تصریح بفرمایند سابق و تا بحال معمول بود که مستخدمین اکثر مرض میشد بجهتواست استفاده از حقوق بنده به عنوان مرضی سابقه با او مرضی میدادند یعنی سالی یک ماه و مجموعاً چهار ماه و بلکه هشت ماه بکلوری بود که از این راه بخواست استفاده بکنند این قانون که می آید البته پیش از چهار ماه است یعنی پیش از آن مرضی می تواند استفاده بکنند بک مستخدمین همطوریکه آقای مقبر هم توضیح دادند سی روز کسالت پیدا کرد بیست روز از این باب استفاده میکنند در ورژن و از ممکن است از مرضی های قانونی خودش استفاده کرده باشد این سهولت بیست درواغ و در عدد با آن اشکالی که ممکن است و می بینیم هر چه قانون سریع و روشن باشد بهتر است ممکن است که این زحمت را مرتفع کنند این را بنده خیال میکنم که اگر موافقت بفرمائید بک تبصره تهیه شده است قبول بفرمائید و آقای وزیر مالیه این را هم توضیح بفرمائید که در اینجا در صورت مجلس نوشته شود که این مرضی و علاوه بر مرضی های سابقه خودش استفاده میکند (دکتر طاهری - صریح دارد) یکبارش صریح دارد ۴ مرض کنم یک دیگر موضوع سه ماه در پنجسال بنده این را فهمیدم عملش چطور میشود؟ بک مستخدمین که پنجسال مرض نشود و اگر سه ماه مرض شد استفاده کند؟ یا اگر پنجروز مرض شد در ظرف پنجسال این پنجروز هم از آن سه ماه کسر میشود مقصود چیست این را بنده نمی بینم چه صورتی پیدا میکند؟ و بند هم اینجا آقای رفعا و آقای موبد در قسمت مستخدمین سربانی ورژن هشت و اینجا بک مبحث طرح فرمودند. عدالت با نظایم تطبیق نمیکند اصلاً نمیشود اگر عدالت است چرا شما بیک

تبصره - چنانچه کسالت مستخدمین بیش از مدتی را که این قانون با حق میدهد ادامه یابد بمتوازن پایه را از مرضی های قانونی خود استفاده نماید.

پیشنهاد آقای فیهی

بنده پیشنهاد میکنم جمله آخر ماده بطریق ذیل نوشته شود: مشروط بر اینکه این غیبت از سی روز در سال تجاوز نشود و بر این مدت تا یکماه جزو مدت مرضی قانونی محسوب میشود و اگر از دو ماه تجاوز کند فقط مساوی حقوق ایام انتظار خدمت داده میشود

پیشنهاد آقای مصطفی چنانشاهی

در صورت تحقیق سه ماه ایام مرض مستخدمین بلااثر (یکماه) ایام مرضی محسوب میشود

رئیس - ماده دوم قرائت میشود

ماده ۲ - جزئیات و ترتیبات مقررات ماده اول بموجب نظامنامه وزارتی تعیین خواهد شد.

پیشنهاد آقای دبیبا

طباطبایی دریا - در این ماده نوشته میشود: مقررات ماده اول بموجب نظامنامه وزارتی تعیین خواهد شد اگر مقصود این است که نظامنامه در حدود همین قانون است

بنده عقیده ام این است که احتیاجی باین ماده نیست البته بک قانونی که از تصویب مجلس گذشت دولت اختیار دارد در حدود همان قانون بک نظامنامه بنویسد ولی اگر مقصود از نظامنامه این است که بک چیزهایی مافوق قانونت باشد بک جزئیات و مقرراتی. حال آنکه نسبت باین قانون در کلیه قوانین بنده معتقد نیستم که در قانون نوشته شود بدولت اجازه داده میشود که بک نظامنامه ولو مخالف قانون باشد دولت بنویسد میخواستنم آقای وزیر مالیه توضیح بدهند که مقصود از این نظامنامه چیست در حدود قانون با منافی قانونت اگر در حدود قانون است که زیاد است

لرزر مالیه - آقا خوب فرمودند و بنده باید توضیح بدهم در این خصوص بدهم اغلب این صحبت در مجلس

میتود که در قانون که نوشته میشود نظامنامه نظامنامه چه جور میشود. در تمام قوانین باید نوشته شود که نظامنامه های اجرایی آرا و وزارتخانه مربوطه بنویسد این اصل قوانین اساسی است در تمام قوانین موضوعه اینطور است. مثلاً یکی اینست که نظامنامه باید نوشته شود تصدیق طبیب لازماً یا آدم برستند متفرس میشیند چطور است یکی این است که اگر نصف روز نیامد چطور است یکی هم اینکه اگر مرض طول کشید و نیم این چیزها اما البته مجلس شورای ملی برای این است که در تمام

ملکات هر جا دید بک سطر از نظامنامه ما مافوق قانون است مثالی قوانین است ایراد بکنند. چطور بک وزارتخانه

حق دارد بک نظامنامه مخالف قانون بنویسد؟ (صحیح است)

ولی هر قانونی بقدر ده برابرش نظامنامه میخورد و بقدری زیاد است که اسباب درد سر آقایان میشود یعنی آقایان میگویند این تبصره را علاوه کنید آرا

علاوه کنید در صورتیکه همه اینها را باید در نظامنامه نوشت و هیچ مخالفت با قانون هم ندارد ولی اگر این را

شکایتید بیست روز ما که نمیتوانیم بک نظامنامه بنویسیم ده روز کم کنیم اما اینجا که نباید نوشت که طبیب

چطور باشد همطور آقای مؤید احمدی میگویند تصدیق طبیب چه جور باشد اگر طبیب تصدیق کرد ایترا قبول

کند یا نکندت این در جزئیات در نظامنامه نوشته میشود یکی از نظامنامه ها را خدمتان میفرستم ملاحظه بفرمائید که آیا میشود به مجلس آورد و در مجلس گذراند یا اینکه

منافاتی با قوانین دارد؟ ندارد. از این باب مطمئن باشید هیچ چیزی نه منافی قانون و نه مافوق قانون نوشته نمیشود

نمیشود. - اجنت

رئیس - آقای مؤید احمدی

مؤید احمدی - بنده توضیحی در این کلام خواستم چون این قانون البته برای مستخدمین وزارتخانهها و ادارات دولتی و ملکات است لکن در اینجا نوشته جزئیات و ترتیبات مقررات ماده اول بموجب نظامنامه وزارتی تعیین خواهد شد. چون این لایحه لایحه داخلی است

یا وزارتین را باید برداشت یا باید نوشت هر وزارت خانه
بوجوب نظامنامه خودش یا هر مؤسسه

وزیر مالیه - وزارانی و مؤسسه.

رئیس - ماده پیشنهادی رسیده است :

پیشنهاد آقای یان :

ماده الحاقیه ذیل را پیشنهاد می نمایم :

ماده الحاقیه - اسناد خدمتی که از طرف مستخدمین
کشوری در مدت مقررده در قانون اداره پرسنل وزارت
خانه متبوعه تقدیم ولی از اداره مربوطه اداره استخدام
کشوری در مدت مقررده قانونی داده نشده است از تاریخ
تجویب این قانون تا دوام ممکن است آن اسناد خدمت
تکمیل و اداره استخدام کشوری داده شود و چنانچه
مقدمات آن برطبق قانون استخدام بوده باشد مرانی
را که مستخدم مزبور برطبق آن - سابق دارد برای آن
مستخدمین شناخته شده و مستخدم رسمی خواهند بود.

رئیس - آقایانی که با ورود در شور دوم موافقت
دارند قیام فرمایند (اکثر قیام نمودند) تجویب شد.

[۷ - موقع دستور جلسه بعد - ختم جلسه]

رئیس - از طرف آقای دشتی پیشنهاد ختم جلسه
شده است و برای جلسه بعد هم تعیین وقت کرد. اند.
مقام مریع ریاست مجلس شورای ملی :

بنده پیشنهاد میکنم اول وقت جلسه آینده ساعت هشت
صبح باشد (نمایندگان - صحیح است)

رئیس - آقای دشتی .

دشتی - در زمستان ساعت هفت آفتاب میزند وقتی
ساعت نه جلسه بشود یکساعت و نیم تقریباً از آفتاب
گذشته جلسه تشکیل می شود ولی حالا ساعت چهار و
نیم بعد از نصف شب آفتاب میزند وقتی که دو ساعت بظنر
جلسه تشکیل شود امتداد پیدا میکند تاظهر و در این ساعت
هوا گرم است بقیه بنده اگر اول وقت را ساعت هشت
قرار بدهیم بلك قدری زودتر هم مجلس ختم شود بهتر

است (نمایندگان - صحیح است)

رئیس - اشکالی نیست ؟ آقای اعتبار .

اعتبار - آقایان توجه دارند ساعت نه که خبر
شده است هیچوقت مجلس ساعت يك و نیم و دو بظنر
زودتر تشکیل نمی شود يك عدد در طهران نیستند در شهر
نیستند باید از شمیران بیایند و سایل هم برایشان حاضر
نیست برای اشخاصی که بیایند بنده خیال میکنم
اگر آقای دشتی و آقایان دیگر سر همین ساعت نه که
مقرر است تشریف بیاورند تا نیم ساعت بظنر مانده کاواها
تمام شده و بعد هم تشریف می برند منزل ساعت هفت آن
وقت ساعت يك و نیم بظنر جلسه تشکیل می شود بیند
چقدر اقتضاح و بد است .

رئیس - خاطر آقایان را متوجه میکنم بطوریکه خودشان
معاينه میفرمایند مجلس غالباً صحیحها کار میکند سه ساعت
بظنر مانده اگر جلسه منعقد نمی شود آقایان بی کار
نمی ماند بنده در حوزه خودم کار میکنم کمپونها
همینطور يك کارهای مجمل فوری دارند در اظهارهای
خودشان کار میکنند و شما نظر به نتیجه باشید . کارهای
مجلس شورای ملی با بهترین وجهی میکنند ولی بنده
با فکر آقا موافقت دارم باوجه دیگر و اگر آقای دشتی
هم موافقت بفرمایند ساعت نه ساعت مساعدتری است و
بنده - می باید یکم که مجلس دو - ساعت و نیم بظنر مانده
منعقد شود بنده این اهتمام را خواهم کرد جلسه را ختم
می کنم .

الر - رأی بکریه به پیشنهاد آقای دشتی .

رئیس - آقای دشتی بقدری با من موافقت عقیده دارند
که با من مقدم من موافقت بفرمایند . جلسه آینده سه شنبه
چهاردهم تیر ماه دستورالوایح موجوده (انتشار چه ساعتی)
سه ساعت قبل از ظهر

(مجلس ده دقیقه بعد از ظهر ختم شد)

رئیس مجلس شورای ملی - دادگر